

VARGA SÁNDOR VERSEI

LASSAN ITT MÁR

lassan itt már
idegen lesz szavunk
és tolmács kell ahhoz is
hogy megértsük önmagunk

EZ ITT. . .

(Egy graffiti)

mára szívekbe görcsösödött már
a zárt kapuk mögötti lapulás

a varasodó sebhelyek helyett
csupán üres lövedékhüvelyek

maradtak és intő feliratok
hirdetve hogy milyen földön vagyok

ha nem tudnám ez itt . . . (egy graffiti)
nagy ákombákomokkal írva ki

A MEGFESZÍTETT

homlokodon böjti szelek
süvöltenek
és mély redőket von a kor
az arcodon

lázasodva gond a gondra
láng a fodra
belső tüzed
tovább űzet
míg végül egyszer elemészt

itt e földön
életcsődön
te leszel a megfeszített

MEGFEJTETLENÜL

emlékek alá vájt sodrásfutamban csiszolódó
eldobált évek évtizedek célok és céltalanságok

amikor a szív hullámveréseinek csillapodásával már
egyre gyakoribbak a visszatérések önmagunkhoz

és egyszer csak tökéletesre formáltan talán
egy harmatos reggelen szembesülünk volt indítékainkkal

talán egy régi dallamtöredék feljajdult akkordjaként

de üzenetünk kódjait már senki sem fejtí meg.

ÚJRA MEG ÚJRA

napok formálnak
és
formálom magam
ahogy a szárnyak
és
vágyak nyugtalan
és
fényéles kése
vad röppenéssel
és
a légbe vágón
és
átszelve űrön
húson is fájón
és
vízen és tűzön
és
folyton formálva
fékezhetetlen
és
gomolygó láva
és
erő kegyetlen
visszahangzása
hogymint
végül így legyek
majd
istennek mása
esőben porban

újra meg újra